

Сучасна епідеміологія хронічного вірусного гепатиту С

Луговська Ю. В.

СумДУ, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Modern epidemiology of chronic hepatitis C

Lugovska U. V.

SSU, Department of Infectious Diseases and Epidemiology

E-mail: yulya.lugovska@yandex.ua; Lugovska U. V.

Актуальність. Серед усіх захворювань печінки найбільш актуальним є вірусний гепатит С. Насамперед, це пов'язано із поширенням, прогресуючим зростанням захворюваності, вираженим поліморфізмом клінічних проявів, складністю структури епідеміологічного процесу, множинністю шляхів та факторів передавання збудника, частотою формування хронічних захворювань печінки – хронічного гепатиту, цирозу печінки та гепатоцелюлярної карциноми.

Мета роботи - вивчити епідеміологічні особливості хронічного вірусного гепатиту С на Сумщині.

Матеріали та методи. Хворим на хронічний вірусний гепатит С запропоновано заповнити розроблену нами карту епідеміологічного анамнезу. Було проаналізовано 40 епідкарт пацієнтів, що знаходились на лікуванні в СОКІЛ імені 3. Й. Красовицького. Серед обстежених переважали мешканці міста - 34 (85 %) особи, жінок було 23 (57,5 %), чоловіків - 17 (42,5 %). Середній вік хворих становив $(42,9 \pm 0,87)$ роки.

Результати дослідження. Серед обстежених 8 пацієнтів щеплені проти вірусного гепатиту В. Раніше на вірусний гепатит А переохворіли - 2, вірусний гепатит В - 3, вірусний гепатит С - 4, вірусний гепатит В та С – 5. Оперативні втручання відмітили в анамнезі 28 (70 %) хворих, малі оперативні втручання - 37 (92,5) хворих. Ендоскопічні дослідження виконувались у 36 (90 %) осіб. Переливання препаратів крові проводилося – 12 (30 %) хворим, були донорами - 11 (27,5 %), 5 (12,5 %) здавали плазму крові. Відвідували хірурга, гінеколога, уролога – 28 (70 %) осіб; 8 (20 %) вводили наркотики ін'єкційним шляхом; 7 (17,5 %) робили собі татування; 10 (25 %) - пірсинг, 12 (30 %) - відвідували манікюрний кабінет, 40 (100 %) - перукарню. Стоматолога відвідували 36 (90 %) хворих, з них – 24 (60 %) користувалися послугами державних клінік, 12 (30 %) – приватних, 4(10 %) - тих й інших. 15 із 40 опитаних мали до 3 статевих партнерів протягом життя, більше 3 – 25, серед них 40 мали незахищений традиційний секс, 4 – незахищений анальний. У 21 жінки із 23 були пологи, з них у 14 – проводилися дрібні ушивання. В місцях позбавлення волі знаходилося 5 (12,5 %) пацієнтів. Захворювання, які передаються статевим шляхом, мали в анамнезі 3 особи із 40. На запитання «Чи є в сім'ї пацієнта носії вірусів гепатиту В чи С?», 37 пацієнтів із 40 відповіли: «Невідомо». 3 пацієнти з ХВГ С дали позитивні відповіді.

Висновок. Серед пацієнтів із хронічним вірусним гепатитом С переважали жінки. Серед інвазивних втручань основна увага приділялась оперативним втручанням, ендоскопічним методам діагностики, переливанню препаратів крові, донорству, екстракції зубів, первинній хірургічній обробці ран, пірсингу, татуюванню. Одним з найпоширенішим шляхів передавання гепатиту С є ятрогенний (оперативні втручання, переливання крові та її компонентів, ендоскопічні методи діагностики тощо). Переважна кількість опитаних не знали про наявність у найближчих родичів вірусів гепатитів.

Луговська, Ю.В. Сучасна епідеміологія хронічного вірусного гепатиту С [Текст] / Ю.В. Луговська // Інфекційні хвороби в практиці лікаря-інтерніста: сучасні аспекти : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції і Пленуму Асоціації інфекціоністів Сумщини, м. Суми, 4-5 червня 2014 р. / Редкол.: М.Д. Чемич, В.Д. Москалюк, О. І. Сміян, В.О. Терьошин, Н.І. Ільїна, В.В. Захлебаєва, А.І. Піддубна. - Суми : СумДУ, 2014. - С. 59-60.